

Liturgický program

PONDELOK 29. január

Prenesenie ostatkov Ignáca Bohonositel'a

1 Jn 2, 18 – 3, 10, zač. 71; Mk 11, 1 – 11, zač. 49; (HS: 154; PZ: 108)

07.00 na úmysel darcu

UTOROK 30. január

Traja svätitelia, veľkňazi Bazil Veľký, Gregor Teológ a Ján Zlatoústý

1 Jn 3, 10b – 20, zač. 72; Mk 14, 10 – 42, zač. 64; (HS: 358; PZ: 335)

17.30 + Peter a Anna

STREDA 31. január

Divotvorcovia a nezištníci Kýros a Ján

1 Jn 3, 21 – 4, 6, zač. 73; Mk 14, 43 – 15, 1, zač. 65; (HS: 156; PZ: 111)

17.30 + z rod. Štofanej a Mačišákovej

ŠTVRTOK 1. február

Obdobie pred Stretnutím Pána Mučeník Tryfón

1 Jn 4, 20 – 5, 21 zač. 74; Mk 15, 1 – 15, zač. 66; (HS: 359, 157; PZ: 337, 112)

17.30 + Miroslav Marton

PIATOK 2. február

Stretnutie Pána. Požehnanie sviec, myrovanie, voľnica

Hebr 7, 7 – 17 zač. 316; Lk 2, 22b – 40 zač. 7; (HS: 360; PZ: 338)

17.30 za zdravie a požehnanie členov Ružencového bratstva

SOBOTA 3. február

Mäsopestná sobota – prvá zádušná

1 Kor 10, 23 – 28, zač. 146; Lk 21, 8 – 9, 25 – 27, 33 – 36, zač. 105; (HS: 162; PZ: 116)

07.00 + za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt

NEDELA 4. február

Mäsopestná nedeľa

1 Kor 8, 8 – 9, 2 zač. 140; Mt 25, 31 – 46, zač. 106; (HS: 145, 360, 203; PZ: 99, 338, 165); 3. hlas

11.00 hod.

PONDELOK 5. február

Mučenica Agáta

3 Jn 1, 1 – 15, zač. 76; Lk 19, 29 – 40; 22, 7 – 39, zač. 96; (HS: 360; PZ: 338)

07.00 za zdravie a požehnanie Timoteja

UTOROK 6. február

Zakončenie sviatku Stretnutia Pána Prepodobný Bukol

Júd 1, 1, 1 – 10, zač. 77; Lk 22, 39 – 42, 45b – 71, 23, 1, zač. 109; (HS: 360; PZ: 338)

17.30 + Štefan Turčík

STREDA 7. február

Biskup Partenios

Joel 2, 12 – 26; Joel 3, 12 – 21

17.30 + Peter, Ján

ŠTVRTOK 8. február

Veľkomočenik Teodor Stratilát

Júd 1, 11 – 25, zač. 78; Lk 23, 1 – 34a, 44 – 56, zač. 110; (HS: 157; PZ: 112)

17.30 + Mária, Štefan, Štefan z rodiny Gajdošovej

PIATOK 9. február

Mučeník Nikefor

Zach 8, 7 – 17; Zach 8, 19 – 23;

17.30 za zdravie a požehnanie Veroniky Falatovej

SOBOTA 10. február

Syropôstná sobota. Spomienka úctyhod. pôstnikov. Muč. Charalampés

Rim 14, 19 – 26, zač. 115; Mt 6, 1 – 13, zač. 16; (HS: 204; PZ: 167)

07.00 + Jozefína

NEDELA 11. február

Syropôstná nedeľa. Odchod do večnosti nášho prepodobného otca

Konštantína Filozofa, mníšskym menom Cyrila, učiteľa Slovanov

Rim 13, 11b – 14, 4, zač. 112; Mt 6, 14 – 21, zač. 17; (HS: 147, 364, 206; PZ: 100, 342, 168); 4. hlas

11.00 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **2/2024**

Prekážky návratu

Lk 15, 11 – 32

Žiaden návrat po tom, čo sme zlyhali a urobili zlé životné rozhodnutie, nie je jednoduchý. Pri takomto type návratu platí aj jednoduché pravidlo: čím je náš životný prešľap väčší, tým ťažšie sa vracia späť.

Podstatná časť podobenstva o márnoträtom synovi je venovaná návratu do otcovho domu. Začína sa pokusom postaviť sa na vlastné nohy, službou pri svinách, ale pohľad na ich sýtosť a vlastný hlad ho posúva ďalej. „Koľko nádenníkov u môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. Vstanem, pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i voči tebe. Už nie som hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.“ Hlad a opustenosť určite napomohli rozhodnutiu. Co však bolo pre márnoträtého syna najväčšou prekážkou na ceste späť do otcovského domu? Bol to strach z reakcie jeho najbližších, pretože premárnil majetok.

Momentálne mám rozčítanú knihu *Odpustenie oslobodzuje*, ktorú napísal kňaz Ubald Rugirangoga. Dá sa povedať, že je to svedectvo veľmi ťažkého návratu obyvateľov Rwandy do normálneho života po genocíde z roku 1994. V tejto občianskej vojne bolo za deväťdesiat dní zabitých viac ako milión ľudí. V jednej kapitole otec Ubald hovorí, že na jeho výzvu odpustiť agresorom a vrahom niektorí ľudia zareagovali slovami: „My by sme aj odpustili, ale nikto nás o odpustenie neprosil.“ Odpovedal im takto: „Často sa stáva, že obeť musí slovami odpustenia vysloviť ako prvá, aby dala páchatelovi príležitosť prosiť o odpustenie.“ Keď to niektorí z jeho farníkov urobili, začali im z väzenia prichádzať listy, v ktorých páchatelia zločinov prosili o odpustenie, a dokonca žiadali otca Ubalda, aby ich listy prečítal počas nedeľnej omše.

Ak si pravdu tohto poučenia preniesieme do nášho podobenstva o márnoträtom synovi, prideme k veľmi zaujímavému záveru. Vieme, že otec v podobenstve predstavuje nášho nebeského Otca – Boha. Boh nebude čakať s odpustením našich hriechov dovtedy, kým sa spamätáme a prideme prosiť o odpustenie. Nezadržuje odpustenie do chvíle, keď oňho prosíme. On nám odpúšťa hneď po našom prehrešku. Ale k nám sa toto odpustenie môže dostať až vtedy, keď priznáme pravdu a prejavíme ľútosť a pokánie. A môžeme si byť istý, že Boh nikdy, opakujem nikdy nemôže na našu ľútosť zaujať iný postoj ako odpustenie. Pri ľudoch nevieme, ako zareagujú na našu prosbu o odpustenie, ale Boh na našu úprimnú ľútosť stále odpovie kladne – odpustením.

Vráťme sa však ešte k prekážkam na ceste k zmiereniu. Hanba a premárnený majetok. To boli z pohľadu syna najväčšie prekážky. Lenže otcovou najväčšou bolesťou bolo, že ho syn opustil, neporozumel jeho láske a myslel si, že inde nájde viac šťastia a lásky ako doma.

Čo je pre ľudí najväčšou prekážkou na ceste zmierenia? Hanba za hriechy ktoré spáchali. Najviac je jej pri hriechoch nečistoty: smilstve, pornografii, antikoncepcii, potratoch, zamŕčaných hriechoch... Niežeby to nebolo dôležité. Ale nášho Otca v nebi oveľa viac bolí, že mu nechýbame. Že ho nemilujeme a že chceme žiť bez neho. Nenechajme sa zastrážiť prekážkami, ktoré chce nepriateľ ešte viac nafúknuť. Odpustenie z Božej strany už dávno vyšlo a z túžby po nás nám ide v ústrety. Potrebujeme len priznať pravdu a s ľútosťou povedať: „Odpusť.“

otec Marek

Oznamy

- **Prvý piatok v mesiaci.** Týždeň, do ktorého vstupujeme, je prvopiatkový. Keďže v piatok je sviatok, v chráme budem spovedať vo štvrtok od 16.00 hod. Spovedí chorých bude v pondelok 5. februára od 08.00 hod., po rannej liturgii.
- **Sviatok.** V piatok 2. februára je sviatok *Stritenija* – Stretnutia Pána so Simeonom. V Ľubovci bude svätá liturgia o 17.30 hod. Pred začiatkom bude požehnanie hromničných sviec. Po nej bude myrovanie. V tento deň je voľnica.
- **Celodenná poklona.** V piatok bude počas dňa chrám otvorený k celodennej poklone pred Najsv. Eucharistiou.
- **Zádušné soboty.** Prvá zádušná sobota v tomto roku bude 3. februára. Svätá liturgia obetovaná za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt bude o 7.00 hod. Každý kto si chce obnoviť hramoty na tento rok, môže tak urobiť v priebehu týždňa v sakristii u cerkovníčky p. Rusinkovej.
- **Misijné zrnko.** V sobotu 3. februára bude dopoludnia o 10.00 hod. na fare stretnutie Misijného zrnka detí.
- **Sväté liturgie nedeľu 4. februára:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekl'any; 11.00 Ľubovec. Pri svätých liturgiách je v túto nedeľu zbierka na Podporný fond ABU. Popoludní o 15.00 hod. bude v chráme modlitba mariánskeho Večeradla pred Najsvätejšou Eucharistiou spojená s výmenou ružencových tajomstiev.
- **Sväté liturgie v nedeľu 11. februára:** 08.00 Ruské Pekl'any; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec

Prepodobný otec Izidor Peluzijský (4. február)

Izidor sa narodil okolo roka 350 po Kristovi v Alexandrii ako dieťa urodzených a nábožných rodičov. Napriek svojej vzdelanosti sa už v mladosti rozhodol úplne zasvätiť službe Bohu a odišiel na vrch Peluzion, kde viedol prísny pustovnícky život. Nosil odev z tvrdej srsti, jedol iba koreničky a rozličné byliny, zachovával mlčanie a pomáhal chudobným. Odtiaľ raz odcestoval na návštevu do Konštantínopola, aby videl a počul svätého Jána Zlatoústeho. Stretnutie s ním urobilo na Izidora mimoriadne hlboký dojem. Vzdelanosť, múdrosť a prísny asketický život zhromaždili okolo Izidora mnohých nasledovníkov. Napísal vyše desaťtisíc listov obsahujúcich užitočné duchovné poučenia. Zachovalo sa ich približne dvetisíc. V jednom z nich takto píše o životných stavoch: „Tých, ktorí si chránia panenstvo, treba prirovnávať k slnku. Tých, ktorí neporušene zachovávajú vdovstvo, treba prirovnávať k mesiacu. A tých, ktorí počestne žijú v manželstve, treba prirovnávať k hviezdám. Je to v súlade s tým, čo hovorí svätý apoštol Pavol: „Iný je jas slnka, iný jas mesiaca a iný jas hviezd“ (1 Kor 15, 41a).“ Zaujímavosťou píše svätý Izidor o skromnosti a poníženosti: „Kto si zachováva ponížené zmýšľanie, u toho aj cnosti bývajú žiarivejšie. Kto nemá takéto zmýšľanie, jeho žiarivé cnosti temnejú a veľké sa zmenšujú. Kto teda chce, aby jeho cnosti boli veľké, nech ich nepovažuje za veľké a ukáže sa ich skutočnou veľkosťou.“ Prepodobný otec Izidor Peluzijský sa dožil relatívne vysokého veku a pravdepodobne v roku 436 v pokoji odovzdal svoju dušu do Božích rúk.



Duchovné čítanie

Pomaly, ale isto sa blíži čas Veľkého a svätého pôstu. Čas prípravy nielen na najväčší sviatok cirkevného roka, ale aj najväčšiu udalosť v dejinách – Paschy, Kristovho vzkriesenia. Pôst je pozvanie, ktoré nám Boh dáva na to, aby sme ho bližšie spoznali v tichu, modlitbe a zdržanlivosti. Pozvanie k našej premene. Preto vám chcem ponúknuť ako duchovné čítanie malé dielko o modlitbe srdca od neznámeho autora. V slovenčine vyšlo pod názvom *Spomienky pútnika*.

Úvod

Známy taliansky duchovný spisovateľ Carlo Carretto napísal v úvode talianskeho vydania tejto knihy: „Odkedy sa mi táto knižočka dostala do rúk... na piesočnatej Sahare, veru môžem povedať, že som ju vždy nosieval so sebou. Koľko ráz som si znovu prečítal tieto stránky, jednoduché ako voda a privesvitné ako vzduch v mojich ústraniach na púšti. Rád som sa k nim vraciaval zvlášť vtedy, keď som bol unavený od slov a chudobný na idey, totiž keď môj život sa stával tichom a moja duša smädila po pokoji.“

Viem, že mi neuveríte, ale neváham tvrdiť, že solídny začiatok duchovného života nastáva vtedy, keď človek urobí skutočný úkon poníženosti. Často prípravná náuka k viere pre väčšinu ľudí alebo jej dozretie pre iných sa zatarašuje, otravuje, okypťuje, donekonečna sa predlžuje práve neschopnosťou stať sa deťmi a hodiť sa do náručia Božieho tajomstva s dušou dieťaťa. Ľudia sa pred Bohom chcú stať chytrákmi, ale evanjelium nedáva vycítiť taký veľký odpor voči nijakej inej kategórii ľudí ako práve voči chytrákovi. Ľudia by chceli kľásť podmienky Večnému, Nekonečnému...

Hľa, preto som mal rád a preto milujem tohto mladého ruského pútnika: pretože má srdce dieťaťa a nekladie nijaké podmienky svoju Bohu. A Boh ho naučil modliť sa, Boh ho prijal do svojho pokoja, aj napriek hroznej chudobe a utrpeniam bez hraníc. A isto – hoci on sám to nevie – sa dostal na koniec cesty modlitby: stal sa živou modlitbou.

Tento mladík, očistený skúškami, ponorený do oslobodzujúceho kúpeľa evanjeliovej chudoby, odpútaný od zmyslovosti, stal sa prázdnom, naplneným Božím duchom, hudobným nástrojom, hotovým a disponovaným nadzemskej ruke, schopným nebeských súzvukov. A dostal sa do takých výšok použitím tých najúbohejších prostriedkov, aké si len môžeme predstaviť. Jediná veta, opakovaná ako ustavičná a hlboká nota, prijímanie každodenných skutočností ako tajomstva Prozreteľnosti. Biblia vo vrecku a kúsok tvrdého chleba.

My, západniari, čo si myslíme o sebe, že sme zbehlí v teológii, smeje sa sústrastne nad technikou modlitby, takou detskou, takou mechanickou, tak málo inteligentnou. Či sme sa azda nesmiali aj nad ružencom našich babičiek? Ale skutočnosť je, že tento mladík prekročil múr neviditeľna, že naši starci a starenky – bez toho, žeby to boli vedeli – boli kontemplatívni, zatiaľ čo nám, obohateným našou istotou, hrozí smrť od hviezdnej zimy, pretože sme ďaleko od Slnka – od Ježiša. A práve Ježiš povedal vo chvíli duchovného povznesenia: „Zveľebujem ťa, Otče, lebo si ukryl tieto veci pred múdrymi a rozumnými a vyjavil si ich maličkým“ (Mt 11, 25). Otec sa zjavuje maličkým, Otec sa skrýva pred múdrymi. To nie je žart! Ak sa chceme stať znalcami Boha, dôvernými priateľmi Najvyššieho, musíme sa urobiť deťmi...

slovo prekladateľa Štefana Senčika SJ
Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím 1982